

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. X. Verecundia vide Reverentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

consil. 156. num. 16. & seq. cons. 351. numer. 38. Paris. consil. 23. num. 118. lib. 1. Et quod verba sequentia declarent præcedentia, tradunt Joan. de Imola cons. 85. in princip. ubi quod declarant & limitant, Signorol. cons. 37. Factum sic proponitur, num. 7. circa fin. vers. præterea. ubi quod sequentia verba declarant præcedentia, & è contra, Ægid. Bellam. cons. 39. num. 4. ubi n. 9. ait, sequentia declarare præcedentia, quando sunt in eadem dispositione, & quando verba declaranda indigent declaratione, aliàs secus, latè Roman. cons. 328. Præsens consultatio. num. 5. vers. tertio, ubi quod verba sequentia præcedentibus præstant evidentissimum intellectum. Castren. cons. 74. in causa mota, col. 2. vers. tertia regula. lib. 2. ubi quod est regula, quod ex sequentibus declaratur animus in præcedentibus.

XXXVIII.

VERBA geminata magis operantur. l. Balista. 28. ff. ad Treb. Corn. cons. 187. In consultatione, num. 12. lib. 4. latè Barbat. qui ponit multa exempla, cons. 37. in princ. lib. 3. Alex. cons. 216. Nec arguendi, n. 25. vers. septimò confirmatur. lib. 2. Bertaz. de clausul. instr. claus. 4. gloss. 2. Cardinal. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 27. n. 2. & tom. 8. lit. V. concl. 158. per totam.

CAP. X.

Verecundia vide Reverentia.

Axioma I.

Verecundia Clericis & exploratæ vitæ viris solet esse maxima poena c. cum dilecti. de Accusat. quæ in vitibus minimè consideratur l. 2. C. ut intr. cert. temp. Paul. de Castr. in l. codicillis §. marre de legat. 2. Petr. de Anchasan. in c. indemnitatibus §. ceterum quinto de elect. in 6. Ludov. Gomez ad §. superest. Inst. de act. n. 64.

II.

Facta quæ verecundiam aut pudorem nostrum lædunt, nec facere nos posse credendum est, l. 15. de condit. & demonstr. l. pen. ibi: is, cujus magna verecundia & pudor impedit, de furt. vid. supr. lit. R. in voce Possè.

CAP. XI.

Verisimilitudo, Verisimile.

Axioma I.

Verisimilitudo in qualibet materia attendi debet, l. ob carmen. 21. §. fin. ff. de testib. c. in nostra 32. sod. tit. Cravett. cons. 298. n. 10. Regner.

Sixtin. 2. cons. Marp. 14. n. 11. Unde sicut verisimilitudo in conjicienda testatoris voluntate principem locum obtinet l. cum res 47. in pr. ff. de legat. 1. l. sicut certi 9. l. si cum vel in utro 10. C. de testam. militar. l. Titius 25. §. Lucius 1. ff. de liber. & posthum. l. cum avus. 102. ff. de Condit. & demonstr. l. cum in testamento 24. de reb. dub. ita & in conjecturanda voluntate & mente contrahentium maxime valet. l. in obscuris 114. ff. de R. l. indeque secundum verisimilitudinem omnes dispositiones regulari, testantur Cravett. consil. 351. incipit, Jacobus à Platea n. 11. & segg. ubi ait: Allegationem vero dissimilem spectandam esse, cum falsi imaginem referat, arg. l. non est verisimile 23. quod mer. caus. l. si ita quis. 31. in fin. ibi: quod utiq; nemo sanus probabit, de Ejectionibus. Dec. cons. 127. n. 10. & cons. 139. col. 2. vers. ad hoc facit, ita attenditur ea etiam in probationibus l. cum de ætate 13. ff. de probat. & coadiuvat saltem aliam probationem juxta not. per gl. in l. 2. verb. legitimus ff. de Excusat. tutor. fac. c. cum causam cum ibi notat, de probat. cum quæ non prosunt singula multa tamen juvent l. instrumenti 15. cum gl. C. de probat. Farin. 1. cons. 60. n. 28. & attenditur ac si expressum esset, Dd. in l. Titius §. 1. ff. de liber. & post. gl. in l. male 40. §. fin. in fin. ff. de pact. Afflict. decis. Neapolit. 44. n. 26. iudicis etiam assertioni credi quando est verisimilis, licet ei aliàs non credatur, post Ancharan. consil. 277. col. fin. tradit Vult. 1. consil. Marpurg. 15. num. 154.

II.

Verisimile magis non tollit minus verisimile. Bald. in l. fin. in 2. opposit. C. de hered. instit. Welsenb. 2. cons. 98. n. 22.

III.

Verisimile est id, quod proximum, & simile vero est, Bald. cons. 61. Litera magnifici. lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. prædict. conclus. tom. 8. lit. V. concl. 161. v. 1. & dicitur quod legibus & jure communi convenit, & ei non contradicit. Franc. Becc. cons. 101. n. 47. Menoch. consil. 1. n. 418. & consil. 380. n. 7. & de arbitr. casu 85. n. 5. Garc. Gironda de privil. seu exempt. explicat. n. 555. & debet haberi pro probato, Bald. cons. 180. Mortuo, lib. 5. Oldrad. cons. 13. Cum questio. in fine. Aretin. cons. 9. col. 2. Imò unum verisimile additum alteri inducit legis præsumptionem, Soc. cons. 149. numer. 8. lib. 1. Rimin. jun. cons. 217. num. 34. & seq. lib. 2. Becc. cons. 101. numer. 46. & cons. 103. n. 11. [arg. c. auditis 15. de præscript. Innocent. Felin. in can. nostra. num. 3. de testib. Ancharan. in c. 1. de præscript. lib. 6. & cons. 278. Speculat. de teste. §. postquam vers. quod si plures. Vafq. 2. contr. 30. n. 10.] Et ideo qui arguit à verisimili, dicitur arguere à ratione naturali. Rimin. jun. cons. 362. numer. 18. lib. 4. decis. Pedemont. 170. numer. 3. & seq.

Unde